

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Elżbieta Karska

w sprawie M. F. i F. M.

w kwestii wniosku obrońców o zbadanie spełnienia przez SSN M. M. wymogów niezawisłości i bezstronności na podstawie art. 29 § 5 i nast. ustawy z 8.12.2017 r. o Sądzie Najwyższym,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych w dniu 24 maja 2023 r.

wniosku obrońców o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego: R. D., T. D., M. Ł., K. W., K. W.1 i K. Z. od udziału w rozpoznaniu sprawy o sygn. akt V KBO 1/23 toczącej się na skutek odwołania od postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 listopada 2022 r., sygn. akt V KB 10/22,

umarza postępowanie.

UZASADNIENIE

Pismem z 27 marca 2023 r. obrońca M. F. i F. M. złożył do Sądu Najwyższego – Izby Karnej wniosek o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego R. D., T. D., M. Ł., K. W., K. W.1, K. Z., w trybie art. 40 § 1 ust. 1 k.p.k. oraz art. 41 § 1 k.p.k., od rozpoznania sprawy V KBO 1/23.

Postanowieniem z dnia 28 marca wniosek został przekazany do Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych Sądu Najwyższego.

Tymczasem w dniu 20 kwietnia 2023 r. Sąd Najwyższy – Izba Karne, wydał postanowienie o wyłączeniu sędziów Sądu Najwyższego R. D., T. D., M. Ł., K. W., K. W.1, K. Z. od rozpoznania sprawy V KBO 1/23.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (tekst jedn. Dz.U. 2021, poz. 1904 ze zm., dalej: „u.SN”), do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Przepis art. 26 § 2 u.SN ustanawia właściwość funkcjonalną Sądu Najwyższego w postępowaniu w przedmiocie wyłączenia sędziego. Wniosek ten podlega rozpoznaniu „na zasadach określonych w odrębnych przepisach”, a więc w sprawach karnych – na zasadach określonych w Kodeksie postępowania karnego, w tym w szczególności w art. 40-44 k.p.k. Jednak wniosek taki należy do właściwości Sądu Najwyższego tylko wówczas, gdy jest oparty na wymienionych w art. 26 § 2 u.SN podstawach (1) braku niezależności sądu lub (2) braku niezawisłości sędziego.

Sąd Najwyższy ustalił, że postanowieniem z 20 kwietnia 2023 r. Sąd Najwyższy – Izba Karna rozpoznał już wniosek obrońcy o wyłączenie sędziów Sądu Najwyższego R. D., T. D., M. Ł., K. W., K. W.1, K. Z. od rozpoznania sprawy V KBO 1/23.

Wobec powyższego wniosek przekazany do rozpoznania Sądowi Najwyższemu – Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych jest bezprzedmiotowy a postępowanie w tym przedmiocie zostało zakończone.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy na podstawie art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. orzekł, jak w sentencji.

[ms]

